

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

20 januari 1988

nr. 24.645

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden van 13 juni 1986 betreffende de hem over het tijdvak 1 januari 1978 tot en met 31 december 1982 opgelegde naheffingsaanslag in de loonbelasting.

1. Aanslag en bezwaar.

Aan belanghebbende is over voormeld tijdvak een naheffingsaanslag in de loonbelasting opgelegd ten bedrage van f 12.957,-- aan enkelvoudige belasting, zonder verhoging, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, bij uitspraak van de Inspecteur is gehandhaafd.

2. Geding voor het Hof.

Belanghebbende is tegen de uitspraak van de Inspecteur in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft de uitspraak van de Inspecteur bevestigd.

3. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft tegen 's Hof's uitspraak beroep in cassatie ingesteld en heeft daarbij een middel van cassatie aangevoerd.

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

4. Beoordeling van het middel.

4.1. Het Hof heeft aan de in zijn uitspraak vermelde feiten het - door het Hof kennelijk niet ontzenuwd geachte - vermoeden ontleend dat belanghebbende over meer gegevens beschikt dan hij desgevraagd aan de Inspecteur heeft verstrekt.

Uitgaande van dit feitelijk en niet onbegrijpelijk en derhalve in cassatie niet met vrucht te bestrijden oordeel heeft het Hof terecht artikel 29 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen toegepast.

Het middel faalt in zoverre.

4.2. 's Hof's oordelen, volgens welke het een algemeen bekend feit is dat bij een normaal te achten beloning in situaties als de onderhavige het tarief van groep I reeds spoedig meer dan 25% bedraagt en het dan ook aannemelijk is dat het door de Inspecteur gehanteerde tarief van 25% niet te hoog is, zijn ten overvloede gegeven, zodat het middel, voor zover het tegen die oordelen is gericht, niet tot cassatie kan leiden.

4.3. De in het middel vervatte klacht inzake het door de Inspecteur ter zitting weigeren van inzage in het controlerapport faalt, aangezien uit de bestreden uitspraak en de stukken van het geding niet blijkt dat zulk een weigering zich heeft voorgedaan, zodat de klacht feitelijke grondslag mist.

5. Beslissing.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door de raadsheren mrs. Jansen, voorzitter, Van der Linde en Bellaart. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 20 januari 1988, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. Koopman.

Koopman

Jansen